

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: **V. A.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2012, čj. KrÚ 30465/2012, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 5. 9. 2012, čj. 52 A 26/2012 – 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

1. Komise pro projednávání přestupků města Skuteč rozhodnutím ze dne 30. 1. 2012, čj. 90/11-př., 91/11-př., 92/11-př., uznala žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku proti občanskému soužití – urážky na cti podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Za tento přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1000 Kč (výrok III.). Dále komise odkázala žalobkyni s nárokem na náhradu škody do občanskoprávního řízení podle § 70 odst. 2 téhož zákona (výrok IV.), uznala vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití P. H. (výrok I.) a zastavila řízení proti M. H. (výrok II.).

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 5. 2012, čj. KrÚ 30465/2012, zrušil rozhodnutí komise ve výroku III. a v části výroku II. a v tomto rozsahu řízení zastavil, ve zbytku odvolání žalobkyně zamítl.

3. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích. Zároveň požádala o osvobození od soudních poplatků.

4. Krajský soud zamítl návrh na osvobození od soudních poplatků usnesením ze dne 5. 9. 2012, čj. 52 A 26/2012 – 29. Podle krajského soudu byla žaloba zjevně neúspěšným

návrhem, protože rozhodnutí, které by žalobkyni mohlo zkrátit na jejích právech, již neexistuje – žalovaný zrušil rozhodnutí komise, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku, a řízení ve vztahu k žalobkyni zastavil.

5. Žalobkyně (stěžovatelka) brojila proti usnesení krajského soudu kasační stížností. Vyjádřila nespokojenost s rozhodnutím krajského soudu a požádala, aby vše bylo projednáno v občanskoprávním řízení. Nesouhlasila také s tím, že si má škodu uhradit sama.

6. Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení o kasační stížnosti a shledal, že nebyly splněny.

7. Vzhledem k tomu, že z kasační stížnosti nebylo zřejmé, zda stěžovatelka napadla usnesení čj. 52 A 26/2012 – 29 o neosvobození od soudních poplatků, ani z jakých důvodů toto usnesení napadla, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 2. 1. 2013, čj. 8 As 108/2012 – 18, aby upřesnila své podání ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení a uvedla zejména, jaká konkrétní pochybení spatřuje v rozhodnutí krajského soudu (viz § 106 odst. 3 s. ř. s.). Současně soud stěžovatelku poučil, že kasační stížnost odmítne, neodstraní-li stěžovatelka uvedené nedostatky ve stanovené lhůtě.

8. Usnesení zdejšího soudu čj. 8 As 108/2012 – 18 bylo stěžovatelce doručeno dne 4. 1. 2013. Lhůta k odstranění vad marně uplynula dne 4. 2. 2013, protože stěžovatelka neodstranila vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

9. Podáním ze dne 3. 2. 2013 (podaným k poštovní přepravě dne 15. 2. 2013) stěžovatelka sdělila, že žádá o omluvu a náhradu za poškození věci a za ublížení na zdraví. Stěžovatelka přiložila také účtenku za koupi dveří ve výši 2422 Kč. Toto podání však nebylo možné považovat za odstranění vad kasační stížnosti, protože stěžovatelka neuvedla, jaká konkrétní pochybení spatřuje v rozhodnutí krajského soudu.

10. Nejvyšší správní soud uzavřel, že podmínky řízení o kasační stížnosti nebyly splněny a tento nedostatek nebyl ani přes výzvu soudu odstraněn, a to ani podáním ze dne 3. 2. 2013, proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

11. Nejvyšší správní soud neshledal podmínky ani pro postup podle § 46 odst. 2 s. ř. s. Odmítnutí návrhu a poučení účastníka řízení, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu u příslušného soudu v občanském soudním řízení, by bylo namístě pouze tehdy, pokud by z předmětného podání bylo zřejmé, že se jedná o projednatelný návrh, kterým se stěžovatelka domáhá rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ani k výzvě soudu nedoplnila své podání způsobem, z něhož by bylo konkrétně zřejmé, o jaké řízení se jedná a zda využila opravných prostředků, které právní řád dává k dispozici, podmínky pro postup podle § 46 odst. 2 s. ř. s. nebyly splněny.

12. O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. února 2013

JUDr. Jan Passer
předseda senátu